

vide Mefammen af Erfaring, hvilken knu- fende Betydning, denne Værlighed har, fom det ærede Medlem er i Stand til at kunne lægge for Dagen ved en Forhandling. Jeg tror, at den Forhandling, der allerede er ført om denne Sag, er tilstrækkelig til at vise os, der kalde os Sagens Tilhængere, hvad vi kunne vente os af de Forhandlinger, der blive førte. Det er klart, at der er talt med en faadan Iver over for dette Spørgsmaal allerede, idet der er sagt fra de Herrer's Side, at vi ikke behøve at være i Tvivl om, hvorledes den vil blive behandlet. Den Klarhed, der faaledes er bleven bragt ind, kan jo for faa vidt kun være tilfreds- stillende, fom vi vide, hvorledes vi ere stil- lede, om vi end havde ønsket at kunne komme til en virkelig Forftaaelse om felve Sagens Afgjørelfe. Naar det ærede Medlem fra Nørre-Sundby (Tutein) lagde faa stærkt Vægt paa Spørgsmaalet om, at der var gjort en provisorisk Begyndelse til Fremme af denne Sag og mente, fom jeg allerede en Gang har sagt, deri at fe en afgjørende Hindring for Sagens fort- fattede Behandling og for dens Fremme, da tror jeg det ærede Medlem handler urigtigt heri. Jeg har gjort den Erfaring paa andre Steder, at man er kommen dertil blandt vore Modftandere i Spørgsmaalet om at behandle forffjellige provisorisk paa- begyndte Foranstaltninger paa, at der er nogle Provisorier, fom kaldes godartede og andre, fom kaldes ondartede, og de god- artede mener man nok at kunne fortsætte med og faae gennemførte, medens man mener, at de, der betegnes fom ondartede, ikke egne fig til en faadan Fortfættelse. Naar det nu er Tilfældet, forekommer det mig, at der er ikke det Mindfte til Hinder for, at de kunne ophøre den Sag, her er Tale om, til at være af de godartede Pro- visorier og faa gaa videre til at fremme Sagens Afgjørelfe. Jeg ønsker ikke at komme dybere ind paa Spørgsmaalet og finder endnu kun Anledning til at gjøre nogle leilighedsvisse Bemærkninger. Jeg har faa- ledes bedet om Ordet i Anledning af nogle Uttringer, fom i Gaar faldt fra den ærede Folkethingsmand for Eshjerg, fom talte ved Mødens Slutning, og fom haade talte om den Jubel, der vilde blive blandt Officererne, dersom Regjeringen gif sin Bei, og om den Frigjørelfe, de vilde føle i Retning af at være deres Meninger bekjendte ogsaa i denne Sag. Jeg har noget Kjendskab til, hvad der rører fig blandt de Militære. De Her- rer vide, jeg har altid interesseret mig efter bedfte Evne for de militære Spørgsmaal, og jeg har derfor ogsaa nogen Erfaring i

Retning af, hvad der tænkes i de militære Kredse. Nu skal jeg ikke benegte, at der er ingen Regel uden Undtagelse, men jeg tillad- der mig at udtale fom Regel for de Militæ- tæres Vedkommende, at hvad denne Sag angaar, hvad dette Spørgsmaals Løsning angaar, fom vi i dette Dieblif have liggende for os, turde det være, at en overveiende Del af de Militære endogsaa har været langt ivrigere netop for en faadan Afgjørelfe fom den, her ligger for, end den høitærede Regjering felf til alle Tider har været, og det turde være, at denne Iver blandt de Militære har haft større Betydning i Ret- ning af, at Sagen er fremkommen, fom den er; og at der er en Entighed i Opfattelsen ogsaa i de andre Kredse af Samfundet, hvor de Herrer meget godt vide, at den er til Stede. Smidlertid, at nedlægge en Ind- sigelse mod en faadan Udtalelse af det ærede Medlem fra Eshjerg tilkommer ikke mig; det tilkommer nærmest dem, om hvem han har talt. Der er derimod en anden Uttring fra det samme ærede Medlem, jeg ikke kan undlade at nedlægge en Indsigelse imod, ftjøndt det allerede er ftet, og det er, naar han tillægger de konfervative Klubber, at de lige overfor Uftland pleie Revanche- tanker, og at det er Spørgsmaalet om en RevancheKrig, vi sætte i Forbindelse med vor Iver for denne Sag. Naar Talen er om de konfervative Klubber og hvad der bevæger fig i disse, faa tillader jeg mig at fige „Vi“; thi jeg har faa megen Forbindelse med disse Foreninger, fom ere meget talrige og meget stærkt udbredte hele Landet over, at jeg meget nøie er kjendt med, hvad der er foregaaet, nu foregaa, og har ogsaa en Formening om den Retning, hvori disse Klubber ftjres. Og jeg vil da fige uden at bruge faa stærkt et Udtryk, at den høitærede Formand skal finde Anledning til at falde til Orden, at naar det ærede Medlem fra Eshjerg har talt faaledes, er det ikke sandt, hvad han har sagt. Det ærede Medlem ftjlder at føre Bevis, førend han udtaster en faadan Aaftand. Noget Andet er, at man omkring i Landet har patriotiske Følelfer med Tilløbelse af det ærede Med- lem for Kjøbenhavns Amt's 5te Valgfreds (Holstein), fom jo iøvrigt mener, at de pa- triotiske Følelfer ikke ftulle spille nogen Rolle for os. Vi Andre tillade os i denne Henseende at have en anden Formening; vi haane ikke gode Følelfer, fra hvilken Side de end komme frem, vi føge tværtimod at pleie dem. (Afbrydelse af Holstein). . . . Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amt's 5te Valgfreds har jo sagt i Dag, at vi ftulle lade være med at være vittige, men det forekommer mig, at